

عنوان مقاله:

الزامات توسعه مسوولیت مدنی- رسانه یی در حقوق افغانستان

محل انتشار:

فصلنامه غالب, دوره 13, شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

سید عباس حسینی – دانش گاه/ پوهنتون تهران

علیرضا باریکلو - دانش گاه/ پوهنتون تهران

عبدالرضا عليزاده - دانش گاه/ پوهنتون تهران

عبدالله رجبی - دانش گاه/ پوهنتون تهران

خلاصه مقاله:

در دوره معاصر، زنده گی انسان ها توام با استفاده روز افزون از رسانه و پر رنگ شدن نقش آن در لایه های مختلف زنده گی آنان بوده است. کم تر انسانی را می توان سراغ داشت که با یکی از انواع رسانه ها سروکار نداشته باشد. گسترش فعالیت های رسانه یی ممکن است به حقوق انسان های دیگر لطمه وارد کند. در این صورت عامل زبان، مسوول دانسته می شود. در راستای صیانت از حقوق انسان های ممکن است به آزادی بیان و آزادی رسانه ها آسیب جدی وارد نماید. بدین روی این پرسش مطرح است که آیا مسوولیت جزایی مرسولیت جزایی مرسولیت مربر اسانه، قابل توجیه است. ازسویی ضمانت اجراهای جزایی ممکن است به این پرسش بدان جهت مهم به نظر می رسد که روی کرد حقوقی افغانستان در این عرصه، بیش تر کیفری است. اتخاذ روی کرد مدنی، گشایشی ارزش مند برای کنش گران ر سانه یی به حساب خواهد آمد. تحقیق خاصر، که با روش توصیفی – تحلیلی انجام گردیده است. یافته های تحقیق نشان می دهند که با توجه به دلایلی هم چون ضرورت حمایت از آزادی بیان، گردش آزاد اطلاعات، صیانت از حقوق طرفین دعوای رسانه یی، قابلیت جای گزینی غرامت مالی، امکان جبران خسارت توسط بیمه و هم گام شدن با ساختار نوینی است که این روز ها در عرصه بین المللی و کشورهای اسلامی در حوزه رسانه گامی با رویه سازمان های بین المللی و کشورهای مسلامی داده و تاکید بر مسوولیت مدنی در عر قضایای رسانه یی دارد.در دوره معاصر، زنده گی انسان ها توام با استفاده روز افزون از رسانه و پر رنگ حقوق انسان های دیگر لطمه وارد کند. در این صورت عامل زبان، مسوولیت مدنی در راستای صیانت از حقوق انسان های دیگر لطمه وارد کند. در این صورت عامل زبان، مسوول دانسته می شود. در راستای صیانت از حقوق انسان های مسوولیت جزایی مبتنی بر رسانه، قابل توجیه است. از سویی ضمانت محسان های دیگر لطمه وارد کند. در این صورت عامل زبان، مسوول دانسته می شود. در راستای صیانت از حقوق انسان ها، مسوولیت جزایی مبتنی بر رسانه، قابل توجیه است. از اسانه یا در راستای میان بر سانه بی دهند که با توجه به دلایلی هم چون ضرورت حمایت از آزادی بیان، گردش آزاد داد کرد؟ پاسخ به این پرسش بدان جهت مهم به نظر می رسد که روی کرد حقوقی افغانستان در این عرصه، بیش تر کیفری است. انجاذ روی کرد مدنی، گشایشی ارزش میاست جارای کنش گران رسانه بیات بوجه به دلایلی و کشورهای مسانت از حقوق طرفین دعوای رسانه و بابیت جای گزینی غرامت

كلمات كليدى:

فعالیت رسانه ها، مسوولیت کیفری و مدنی، روی کردهای حقوقی، ادله فقهی و حقوقی توسعه مسوولیت مدنی- رسانه یی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/2079052

